

**ברכת הקרוטזנים שמושרים למדך או לסלט
ברכת המאכל הבוכרי ה"ג'ושג'וזא" (גושגיז'א)**

סוג ג' קרווטונים קלויים בתנור המשוקים בחנווות [ובד"כ חם מזועדים להוסיפה בסלט]. יש אומרים שברכתם המוציא (כ"ב בספר ברכת ה' ח"ב עמ' קעג העלה 128). אבל צרייך בירור במפעלים, כי באמות מסווג שבעל' החברות במפעלים לא מכינים את הקרווטונים מלחת שהייה בהחילה פט רגיל, ואחר כך קלו אותן, כי לא ייכנו מלחת שנותר (כמו שמכינים בבייה). וגם אם נאopen הנקנים הם מכינים בהחילה פט רגיל ואחר כך קולים אותה. עדיין, כל שעשו אותה מתחילה על מנת לקלות אותה, הרי ברכתה מזונות (כמו שבתו גדויל האחרוניים, והארתי בזה בדין באקט קראנץ) ופיתה קראנץ בש"ת הלכה למשה חז"ק י"ב). וכיון שהז נכסה דרי ברכתה מזונות.

סעיף ד' קרווטונים מטוגנים בשמן המשוקים בחנויות- אם מתוגן בשמן עמוק ברכתו מזונות, וכן המציגות ברוב הקרווטונים המיועדים למרק. [כ"ב בלווח ברכות כתן לבעל והארבה (עמ' 72) שבמאפיות של "אוסם" מטוגנים את הקרווטונים בשמן עמוק בסוגי קרווטונים העשויים למרק, וברכת מזונות. וכן בסוגי מורקים עם קרווטונים של "קנו" ו"תלמה" ברכת הקרווטונים מזונות, כיון שגם הם מטוגנים בשמן עמוק, ע"ש]. ומ"ש ב"לווח ברכות כתן" הג"ל, שבסוגים של קרווטונים המייצרים על ידי "אוסם" המיועד לסלט ברכבת המוציא" כ"י אין הם מטוגנים בשמן עמוק", ראה מה שכתבתי לעיל- סוג ג'- שאם הם קלויים מתחילה, ברכתם מזונות, שהרי הם נכססים (מתוך שיתתighbו במלשנה חלק ב').

הוזמנתי לאירוע של חבר בוכרי והגישו שם מאפה ממולא בשדר שמו "ג'וטג'ושא" (גושגיז'א).
הוועת בריתות יהודית-נוצרנית

האם ברכחות המוציאין: מאפה זה נעשה מעיסת פת רגילה וממלאים אותו בבשר שומני מאוד (בשר כבש) אשר נכנס בעות האפייה גם בעיסה, והנה בפשטות ברכחות המוציאין וכדין הפשטיד"א שכחן מרדן בש"ע (ס"י קסח סעיף יז, וע"ע בסה"ק שווית הלבנה למשה ח"א סי' יד אות ז' והלאה). ומ"מ אפשר שהיאיל והשמון נכנס בו ממש עד שכל העיסה שומנית (ופעמים נטפה שמן), לא גרע מפת שנילושה בשמן. [זהגאון הרוב בני חי] (ס"י קסט) שכח שיעיסט הפשטידא הנז' בש"ע (ס"י קסח סעיף יז) אינה מקבלת טעם הבשר או הדגים אלא רק לאחר שנאיפת קצת בתנור, ובאותה שעה כבר חל עליה תורת לחם לברכות המוציאין וכחמי". כי המוחל של הבשר שנבלע בעיסה הוא רק לאחר שנאיפת קצת, ולא דמי לפפת הבאה בכיסין שנעשה בדבש, כי הדבש הוא לח ונבלע תיקף בעיסה, והוא נילושה בדבש, ע"ב. ונמצא שכאופן כבנ"ה, א"ב שהשמון שבבשר רב ונמס מיד בתחלת האפייה ונכנס בעיסה, א"ב

עלון דו שבועי לבירור הלכות אקטואליות

A decorative banner featuring stylized letters Q, E, and Z in blue with gold flourishes and red berries.

יוצא לאור ע"י בית ההוראה "מעין טהור"

הלכות אקטואליות ומעשיית

כיתור סדרת הספרים שו"ת הלכה למשה ופסקיו שבת

מאת הרב יניב נסיד שליט"א

ראש בית ההוראה ומוה"ס שופט הלכה למשה ומו"ץ דק"ק מהנה אפרים

הלה למשה

**עונות החורף החליה ועמה שתיתיות מركים, מצרי מאד
משמעותיים למרכז "קורוטונים", שמשמעותו שנותן
אודות ברובת הקרוטוגנים, מה ברוכת?**

קרוטזוניס הם חתיכות קטנות מאוד של פט שאין בכלל התייכה
שיעור כזית, אלא שיש בה כמה סוגים יש קרוטזוניס שמכינים
בבית, ויש שנמכרים בחנויות, יש אפויים ויש מטוגנים בס��ן,
ויש חילוק בברכה שצורך לברך עליהם כדלהן:

סוג א' קרוונונים בתיים קלויים בתנור- שאדם עושה בבתו מלוחם שנשאה, ואחר שהותכוים את הלחם לחתיכות קטנות פחות מכך בלילה, קולים אותם בתנור, אלו ברכתם המוציא בכל פת שעשו מכנה צנימים שאין ברכתה משותנית ברכך [וזדעת הג' י' יעקב ויסך וצ'ל' שצנימים ביתים ברכתם מזונות, אבל בש'ת הילכה למשה חלק ג סי' יב, דחינו את דבריו קדשו והעיקר כמנาง העולם שברכבת הלחם נשארת המוציאים גם אחר שעושים ממנה צנימים או "טוסט'"].

סוג ב' קרווטונים ביתיים מטוגנים - שעשוויים כנ"ל מלחים שנשארא, אבל אחר שהותכים אותם מטוגנים אותם בשמן עמוק, ומימילא ברכתם מזונות, וכדין "חביבא" הנזכר בש"ע (ס"י קפסה ס") שהתקינות לחם פחות מכויות שבישלו אותם, אף אם יש עליהם מתן כלבם ברכתם מזונות.

ואם מתגונם בשםן מועט - ראה כמה שכתבת ה' בשו"ת הלכה למשה (ח' ל' בס"י ד' ובח' ל' ג' סי' ט) שטייגון בשםון מועט נראה שאינו נחשב "טיגון", ומכלבד זה עיין במשנה ברורה (ס"י קפסה ס' ק נו) דמשמע מהמג'א (ס"י קפסה סקל'ו) שטייגון לא נחשב כבישול ולכן כל שיש בו תואר לחם נשאר ברכתו המוציא, ע"ש. ואף שלhalbכה לא פוסקים כן (עי' בס' ברכות ה' ח' ב' פ"ב סעיף כו), מכל מקום יש לצריך את דבריו לכל הפתוחות בnidogen שה"ק רוטנונים" היו מתחילה פת גמור, ואנו רוצים להוציאים מגדר פת על ידי טיגון בשםון מועט, ואני דומה לבצק (כמו מלאוח למשל), שמעולם לא היה גדר "פת" עליה, ובכלל יודדים ממעליהם ודוק. [ושו"ר שכ' מ' בד' המג'א גופה (ס"י קפסה ס' ק לא) שכ' תורתא דנהכא מא - פ' בגון שאפאו באילפס אפ"ה לא הו' לחם "ול"ד למ"ש בס"י דההמת' הוא לחם מעיקרא ולכן כל זמן שיש בו תואר לחם לא נפיק מהתורה לחם", ע"ש. וע"ע בברכת ה' (ח' ב' עמ' קעז), ודוק]. ולכן החמתגון בשםון מועט, נראה שנשאר ברכתו המוציא וטוב לאכול מפנונו רק בתוד סעודה.

העלון מוקדש לרופואה שלמה למורת אשורה בת אירון הי"ז אל נא רפוא נא כה

**שׂו"ת אקטואליה
ממוחה"ר הגאון הגדול
ר' ברוך שרגא שליט"א
רב"ד ירושלים
ונשייא בית החוראה "מעין טהור"**

ברוך שאמר

שאלת:

אני מתחאה אצל חמי בשבת והוא לא יכול לעמוד בנסיבות גnilה ואנחנו מקפידים על כשרות מהדרין. האם מותר לנו לאכול בכלים ובצלחות שליהם?

תשובה:

כתב ממן בשׂו"ע (יוז"ד ס"ד ט) חלב הדבוק לכרים שתחת הפרישה אסור לאוכלו. הכוונה שיש קרום שפuros על הכרם של הבמה ותחת אותו הקרום יש חלב דבוק הכרם עצמה. ורבינו אפרים אסר אותו ורבינו יואל התיר אותו וממן פסק שאסור לאוכלו. וכتاب הרמ"א שכן המנהג בכל מקום, אבל בני רינוнос נהוגין במקצתו היתר ואין מוחין בהן שכבר הורה להם זקה, ולכן בשאר המקומות אסור לאכול את החלב הדבוק לכרים, אבל אם אדם רוצה להשתמש בכלים של בני רינוнос מותר כיון שהם נהוגים בו יותר. ומקורה טהור מהבב"י שהביא בשם ספר אנודה בערפה נוהגים לאסוד ובשאר קהילות נהוגים להתיר. אמנם אלו אין נמנעים מכלים של אלו.

לפי זה גם אדם שאוכל רק בשירות מהודרת ומתחאה במקומות שימושין בנסיבות גnilה מותר להשתמש בכלים שליהם ואין צורך להגעיל אותם, וכ"ש בכפות ובצלחות שימושים בהם בכלי שני ושלישי. וכ"ב בשלהן גבוח (יוז"ד ס"מ ל"ט).

ובן אמר ל' חכם בן ציון אבא שאול ע"ה להתייר, והסתמך ממה שלא אוסרים את כל' בני רינוнос. ואמר ל' בה הילשון: איןנו מיכל אכלי אפילו את החלב ואנחנו נהמ'ר אפיקו בכלים, ועפ"ז פסק שהמתארח אצל אדם הסומך על היתר מכירה ומגניות לפניו מאכלים שהתחבשו בכלים שבשלו בהם פירות שנקנו בשוק אף שיש בכלים האלו חשש בליעת טעם של הספיחים אבל כיון שעשו על פי הוראת חכם רשאים אף המחייבים לאכול בכלים האלו.

**הגאון הגדול
ר' משה בן אבו שליט"א
רב שכונת גילה
ראש מוסדות י"ד אשר**

בן אורח

בעניין כבוד אב ואם

ח"ל מוספרים (קידושין לא) על דמא בן נתינא, גוי מאשקלון, שהיה זהיר בכבוד אב עד שהפסיד מכוון רב בעבור כבוד אב, שלא רצה לקחת מותחת למראותו של אביו את המפתח של התיבה שבה הייתה מונחת האבן הטובה שרצו חכמים לknות ממנה עבור אבini החושן, וה' שילם לו שכרו שנולדה לו פרה אדומה בעדרו, והוא ביקש את הממון שהפסיד בשbill' כבוד אביו.

יש לשאל מודיע שילם לו הקב"ה דока פרה אדומה ולא שילם לו שכר אחר? . ולענ"ד נראה שהוא גוי היה מתחפער שהוא זהיר בכבוד אב ואם, וחשב שאין דוגמות בקיים מצוה זו שוכלים לא ישו לפניו, לכן כדי להפריך טענות זו ולהראות לו שהוא רוחוק מאד מעם ישראל בקיים המצאות נולדה לו פרה אדומה בעדרו, להראות לו שאוכנים אתה זהיר בקיים מצאות כבוד אב ואם אך זו מצוה שכלייה שהגנו והשכל

חשיב כנילוש בשמן. ומכלבד זה עי' במ"ש בסה"ק להעיר ע"ד הבני חי. וכן מזמן מופת הדור רכנו עובדיה יוסף זע"א בספר חז"ע ברכות (עמ' סח) היב"ד הרב בני חי וуд, וכותב ע"ג, ואנן הבי נמי שאם העיסה של הפשטידא או הפטטי נילושה בשמן, "או שנילושה בשמן של הבשר", וניכר בה טעם המשמן או השומן, יש לברך עליה במת"צ שכח, גבי ברכת הפייצה שם האבק נילוש בחלב או בשמן ומודגש את טעםם, מברך על הפיצה בהמ"מ, אך אם האבק נילוש בלא חלב ובלא שמן, מברך עליה המוציא לאחים מן הארץ, אף שיש על האבק רסק עגבניות וכדומה, אא"כ הרסק נבלע בתוך האבק, שאז מברך עליו בכל אופן ברכת במ"מ. ובair, שאם נבלע הרסק בגין הרדי דיננו (בסי' קפסה סעיף ז) שכח, עיסקה שעירב בה שיש לדיק בון מלשון מrown (בסי' קפסה סעיף ז) ברכות ה"ט) "עיסקה שלשה וכוכו", ומושמע כל שעירב בה שפיר דמי, ע"ש].

וראה להגאון ר' יהושע בועז בעל השלטי הגיבורים בספר המחלוקות (ס" פא) שכח בזה"ל: ועל הפשטי"י שלוקהין עיסקה "זהא אותה מרק וברשות, נראה לע"ד דודאי מין קדרה הוא, וממלאין אותה מרק וברשות, אין כאן אפילו כל' בברך עליה המוציא", ובשומן שנונתני עליה, ואין כאן אפילו כל' בברך עליה המוציא", עכ"ל. וכן בשׂו"ת מהר"ח אור זרוע (סימן ריח) כתוב: וא"כ מליחות שלנו שיש כמה כסומים על הבשר וקורין אותן חוביין שהם מטוגנים בשומן "וגם החתית המולית" מטוגנים בשומן של הבשר" אעפ"י שאופין אותן בתנור יפטרו, עכ"ל ודוק. (ועי' בשׂו"ת הלבה למשה ח"ג סימן טז מ"ש בעיקר סברא זו), וכCMDומה שמנתה הבוכרים לבך על מأكل זה מזונות. וכן ראיית בספר אומנות נהוראי שמעונוב (מנגן בוכראה סי' מד) שהביא שיש אומרים שברכתו מזונות, ולדעתו יש לחלק באופן הכנתי, ע"ש. ונראה שבמאכל זה על כל פנים יש לצריך דעתה ה"ט" (ס"י קפסה ס"ק ב) ושםacha כהט"ז הנ"ל שאף בלא זה ברכתו מזונות, נבלע".

[ואך שלענ"ד פשט דברי מרדן בשׂו"ע אינו ספק וכמו"ש בחזו"ע (ברכות עט' ס"ז, ע"י) במה שהארכתי בזה בשׂו"ת הילכה למסה "א" סי' י"ד עט' קמ' בהדרה ז), מ"מ דעתה ה"ט" ודעימיה לבשעכמוני הזיא להצטרוף לס"ס בזה, ודוק. והה"ג ר' אופרי מלכא שליט"א בספר הליליות ברכות הנד"מ (לזה ברכות עט' תקלד) כתוב שיישתול לאכול שיעור קביעות סעודה, ואם בכלל זאת אכל פחות יברך המאכל הזה נחسب כ"נילוש בשמן".

ושוב ראייתי להר"ג ר' רפאל שמסוו שלייט"א בספר בכורי יישראאל (ח"ב סי' מב אות ז) שכח: בזק המכמולא בבשור והנאפית בתנור שקורין אותו בלשונו גוזשיג'יה, מנהג בוכארה לבך עליו מזונות ולבסוף מעין שלוש, ויש להם על מה שיש מוכנו.อลס מאחר ויש אומרים שצריך לבך עליו המוציא ולבסוף ברכת המזון, ירא שמים לא יאכל את הגוזשיג'יה אלא תוך סעודה או שיאכל ממנה כשייעור ארבע ביצים כדי שיתחביב בנטילת ידים מהגמבריכים מזונות, הראשון שאין דרך לקבע עליהם סעודה, השני שאין בהם תואר לחם, השלישי השמן נבלע בעיסה ומורגן טעמו, הרביעי לחוש לדעתה ה"ט" וספק ברכות להקל, החמישי להקל מצד המנחה, ע"כ. ואמנם מ"ש בטעמו השני אין להם תואר לחם, לא ידעתו ע"פ מה הסיק כן, והרי הנה הינס כפשטיד"א ממש שדנו עליה הפטוקים, ונחלקו מעדרכה לננד' או רדק מעדרכה אם ברכתה המוציא מלכתהילה (בדעת המג"א ס"ק מד) או דק בדקבע סעודה (בדעת ה"ט" כנ"ל), ומכל מקום לא עליה על דעת איש לומר שאין עליהם תואר לחם, ואדרבה אף ה"ט" שסובר שברכתה מזונות, כל זה הוא דוקא בשלא קבוע, אבל בקבוע מודה שברכתה המוציא, דלשיטתו זה פשט דברי מרדן בשׂו"ט שפסק לבך המוציא. ואם לא היה בזה תואר לחם לא היה שיריך לבך ע"ז המוציא אף בדקבע, ומוכח זהה אינו. ומ"מ שאר הטעמים שכח ראוים עכ"פ לומר שיש להם ע"מ שיסמכו וכנ"ל. ולכן לכתילה ברכת מאכל זה המוציא. והמברך מזונות יש לו על מה שיסמכוך (мотוך שו"ת הילכה למסה ח"ג).

הרב אליהו
כהן צדק שליט"א

יש לך מושג

מתוך דרישות ומאמורי
ראש בית ההוראה שליט"א

פנוי דעת

ובפרט שאנו אברכים ויש "בית
של אברך" ...

התמודדות אכן הרדי היא נכונה,
אבל על האבא והאמא לשקל
בחכמה רוחה מול הפסד, ולדעת
מתי צריך להתאמץ, ומתי לטעמוד
על שליהם, אף אם לא רוצה
לראות את הבית שלהם דוחייה
בחברה או מכונסת בעצמה בגלל
שהיא משונה מכולם, "מיושנת" או
"יאכנע".

שזה דברים יהיו ברורים, כשיש
לכולם", אבל מדובר בעיה
הלכתית או השקפתית או חינוכית-
בקיצור ערכית אמיתית. לא נברע
ולא נשתחוו ל"מודות" ו"ופנות"
שמצוויות בדור.

אבל כמשמעות הדבר המותר אבל
הוא נראה לנו בזבוז או מיותר, יש
להתבונן, הנפש של הילד והחברה
שלו זה לא דבר מיותר ולא בזבוז,
אבלות רבים הם מוכנים לknoot
מגבעת וחיליפה ב-5000 ש"ח בכדי
שהבן שלהם ייחזר ללבוש אותם
רק בשבת. אמות רבות היו
מוכנות לknoot מלחתת בגדים בכדי
שהבת תזהר ללבוש חצאיות...

פעם!!! היה פעם, היום זה היום!
ההורים שלך כהיו קטנים ועלוי
לארים גם היו מתענגים על מכתך
נדיר - "כוס פטלי" שקיבלו רק ביום
שרב. למה אתה מורה לעצמך
היום "קוקה קולה"?.

ואין אפשר להיות בזולתן
כענין שנאמר צדיק אבל
לשבע נפשו.

וכן לא יהיה עמל בעסקו
אלא להציג דבר שאריך לו
לheavy שעה בענין שנאמר
טוב מעט לפחות. ולא
יקפץ דו בירור.

ולא יפוך ממונו אלא נתן
צדקה כפי מפת ידו ומלה
בראי למי שאריך. וכך היה
קוהולל ושוחק ולא עצב
ואנו אלא שמח כל בקי
בנהת בסבר פנים לפות. וכן
שאר דעותיו.

ודרך זו היה דרך החקמים.
כל אדם שדעתו יעשה ביזא בו פעם אחרת.
בunningיות קמצעות נקרה
חכם:

"אני לא לובש את זה"

יש לנו אברך יקר בכלל, מتمיד
גדול ומוסר נפשו על התורה, צער
לימים, והרב מאיר הכהן שמוי, פעם
אמר דבר חשוב ורואי לציוטו, אבל
מניע אל שלב חבר מצוה
לבענו, דוא אברך וזה מנסה וצריך
לחסוך כמה שאפשר, ההכרח לא
יגונה, אבל צריך לדעת במה
להסוך ...

אבל שכונה לבנו מגבעת זולה
שהוא יתביש ללבת עימה ליד
החברים, שלא יתרפה שהוא
יתחמק אחר כך מלבוש את
הגבעת במקורה הטוב או לא ילبس
אותה בכלל.

הדברים אמיתיים ונכונים. והם
ונגעים להרבה מקרים ואופנים,
דורנו דור שונה הוא לטוב ולפומת,
השפעה מביא אליו התמודדות
וسيطرויות שלפעמים איןנו
יודעים איך לנחות בהם.

לכל היכחה יש גנד "כזה", ככל
קונים את זה... ככל הולכים
לשס...

והאב אומר לעצמו שומו שמיים,
כשאני הייתי קטן כל הארון בגדים
שלי לא היה עולה כמו הבגד
ה"כזה" שיש "לכווולים". מה
פתאום, אני יוכש זהה בגנד?!

'התקופה' הוא מושון הקפה על שם שהחמה
מקיפה את הארץ, ומצינת על זמן אשר בו מתחלפים עונות השנה
שהם ניכון ח�וץ תשרי טובת.

כיצד מוחשבים הימים שבין תקופה לתקופה?
בשנת חמה ישן שלוש מאות שישים וחמשה
ימים ועוד שש שעות.

מלחקים סך ימים אלו לארבע תקופות נקבע
צ"א ושבע וחצי שעות,
זה יונט כל התקופה נמשכת תשעים ואחד יומ
ושבע וחצי שעות.

זמן סכנה: בזמן שmonths התקופה צריך ליוזהר
מושתית הימים וסכנה היא שלא יינתק ויתנפח.

מצינו טעם לזה בכל תקופה ותקופה מהחמת
שארע בה דבר הקשור למטיים, ועוד טעם נסח,
שיש אמורים ארבעה מלכים מוכתינים על
הימים בארכעה תקופות כל אחד בתקופה
ומתחלפין,

וכשמדובר זה יוצא, זה נכנס ועומדים הימים ללא
שומרה.

האם חוששים לזה בזמננו?: הפסק"ת (ח"ה תנא
אות ב) כתוב בזמן זהה נהנים להקל ואין

חוושיס לסתנה התקופה.

אולם בהלכות עולם (הlek z um' kapg) כתוב
שצריך להזהר משותית הימים בעת התקופה
וזמן הזהירות הוא חצי שעה לפני שעת התקופה
וחצי שעה אח"כ.

ועיין בהערות שם (עמ' קפו) שמים שנתבשלו
ושאר משקים אין לחוש שאין להקפיד אלא
במים שבנהרות וכו'.

של בני אדם מחייבים זאת, אך אם הייתה מוגדרת לכך מצוה
שאינה הגיונית לא הייתה מקיים אותה, בניגוד לבני ישראל
שהזרירים אפילו במצוות שהן נראות הפק היגיון והשכל, כמו
פרה אדומה שאומות העולם והשטי מונין את ישראל ואומרים
מה מצוה זו ומה טעם יש בה ובכל זאת הם מקיימים אותה
בsmouthתו וצונו", דהיינו שאנו מקיימים את המצוות בגלל שהם
מצוותיו ולא בגלל שהascal מחייב את זאת, וגם המצוות
השכלות אנו מקיימים אותם כי זה רצונו של הבורא, וכן כתוב
"אם שמו תשמע בקול ה' אלהיך והישר בעינויו תעשה",
וזהינו שאנו מקיימים את המצוות בגלל שהן ישרות בעוני ה'
ולא בגלל שהן שרות בעוניו. וכן אמרו אל אמר א"י אמר א"י
אפשר בשור חזיר אלא אפשר ואפשר, אך מה אעשה שהחורה
אסרה על.

ולכן למורות שאותו גוי היה מאמין בביבוד אב עד שהפסיד
מן רב הנה עשה מה שעשה לתועלתו ולא כדי לקיים את
מצוות בורא, ולכן נולדה לו פרה אדומה להראות לו שערכו
ירוד מישראל שמקיימים אפילו המצוות שאין עליהם טעם
פרה אדומה ומכובדים ממען רב לעם כך והכל לעשות רצון
בוראים.

Bet Hora'ah "Ma'yan Tahor"

Named after Maran Rabbenu Ovadia Yosef zt"

Presided over by Harav Baruch Shraga, Ra"avad of Jerusalem
Under the leadership of Rabbi Yaniv Nasir shlit'a,
Author of "Halacha Le'Moshe" (3 vol.), and "Piskei Shabbat"
Halachic Authority in Ramat Shlomo,
and of the Machne Ephraim community, Jerusalem

בית ההוראה "מעיין טהור"

ע"ש מרן רכבי עובדייה יוסף צצ"ל

בנשיאות מרן החזון ברוך שנגא שליט"א ראב"ד ירושלים
ברשות הרחוב ד' ניב נסיך שליט"א
מוח"ס שרת הלכה למשה נ"ח וספר פסקי שבת
ומו"ץ רמת שלמה וק"ק מנהנה אפרים ע"ק ירושלים ת"ז

בישורה משמחת!!!

בקרוב יפתחו מחזוריים חדשים ברחבי הארץ
לשימוש חכמים להכשרה מורי הוראות

הלכה | מראות הדמים | רפואי

השיעורדים עוסקים בעיקר בלימוד מראות הדמים, בענייני רפואי
והלכה, ובשילוב הוראות מעשיות בשאלות שנשאליהם תמיד
בבתי ההוראה, וההוראות מאות גדולי מורי ההוראה. בשילוב מצגת
וסירטונים בשיתוף ביה"ח "שנרי צדק" ירושלים.

מתוך הנושאים הלמדים:

ס הכרת המציגות בענייני גוף האדם, מדע וטכנולוגיה + מצגת.
ס דרך התבוננות הנכונה במראות, ולהלכות השיכוכות למ"ז.

ס הכרת אמצעי מניעה והשימוש בהם + מצגת.

ס הת"ר למיניהם, הורמוניים ושארנים. הכרהם וההשלכות הלכתיות שבהם.
השאלות המציגות בשימושם בנוברים.

ס השאלות המציגות בהריון ולידה, כליה, טיפול פוריות + מצגת וסירטונים.

בסיום הלימוד והבחינה תנთן

תעודת הוראה מטעם בית ההוראה "מעיין טהור"

בנשיאות הגאון הגדול ר' ברוך שנגא שליט"א ראב"ד ירושלים.

על הלומדים לעבור מבחן ברבנות הראשית או לחלופיין לעבור מבחן
בכתב בבית ההוראה על כלל הלכות נדה, נתינת התעודה תלויה בהן".

ניתן גם בהתאם סדרת שיעורים בפרקтика בהנ"ל

לכללים העוסקים בהלכות טהרה

לפרטים והרשמה: הרב שמואל עזרי 3316-411-050

בשעות היום: בבית המדרש "משכן משה" רח' האנפה 2 גילה ירושלים

בשעות הערב בתיאום: רחוב קהילות יעקב 4 רמת שלמה ירושלים

טלפון: 0527-637-050 • דוא"ל: m3036006@gmail.com

בית ההוראה
להלכות
טהרה ורפואה

מכון
"פסק ההלכה"
להוצאה
ספרי ההלכה

הכשרה
מורדי ההוראות
בהלכה
ורפואה

עלון הלכתאי
"ニיב פריז"
כלל ערך
"תורת חסד"